

faa Befølgningen i det Hele. Alle de, som have Interesse af Loven, kunne forstaa den. Hvorledes skal det gaa, sagde han, naar man bestemmer, at Sager skulle behandles som offentlige Politifager, men dog saaledes, at de Overtrædelser der efter den mugjældende Lovgivning skulle behandles som private Sager, fremdeles skulle behandles som saadanne? Han mente, at der for at dette kunde finde Sted, maatte optages en bestemt Tilfændigivelse af, i hvilke Tilfælde saadanne private Sager kunde anlægges, og naar de hvortil være offentlige. Jeg lægger i og for sig ikke stor Vægt paa denne Bemærkning, thi naar den skal anvende Loven, og som har Interesse deraf, vil gjøre sig bekendt med de almindelige Bestemmelser i de Lovgivelser, vi have, vil han nok i de enkelte Tilfælde, hvor der maatte kunde synes, at være nogen Tvivl, finde ud af, om Sagen skal behandles som privat eller som offentlig, men da jeg i det Hele ikke finder, at det nu foreliggende Lovforslag, som det maa antages at skulle gaa over til Landsstinget, er heldigt affattet, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at Ordoverens Anse over, at der vil komme Banfælgelighed frem med Hensyn til Forstaaelsen af Lovens Ord, naar man vedtager Endringsforslaget under Nr. 20, vil komme frem paa ganske andre Punkter, og i et ganske andet Omfang, naar man vedtager Lovforslaget, som det nu foreligger, og hvortil man har søgt at samle de forfæjellige Bestemmelser i vor Sagtlovgivning. Jeg vil blot nævne § 20. Sæg Mærke til denne Paragraf, mine Herrer, og forestil Dem, hvorledes det maa staa sig med Befølgningen, eller ialfald med de forfæjellige Paragrafer, som det kan interessere at vide, hvad denne Lov egentlig gaar ud paa, hvad der ved den er høvet, og hvad der er blevet staaende. Det hedder i denne Paragraf: "Alle de om Sagten hidtil gjældende Lovbestemmelser, til hvilke der ikke i denne Lov er stet Henvi- ning, skulle være, ophævede." Dette er nu overmaade godt; det er tydeligt, og det er, som ogsaa Forordningen af 20de Mai 1840 hjemler det, men derefter staar der: "med Undtagelse," og der nævnes da 15 Paragrafer i Forordningen af 20de Mai 1840, 13.

Paragrafer i Loven af 25de Marts 1851 og en Paragraf i Loven af 30te Januar 1861. "Efterat man altsaa først har fastsat, at alle Bestemmelser skulle være hævede, forsaavidt der ikke er stet Henvi- ning til dem, skulle dog de følgende Undtagelser fremdeles gjælde. Endelig staar der: "Foraavidt ikke ogsaa disse Lovbestemmelser ved en senere eller nærværende Lov maatte være forandrede," men hvorledes er det, at forstaa en saadan Lov? Man maa tro mig, om man vil, men jeg forsikrer, at jeg har anvendt mig Tid paa rigtig at sætte mig ind i denne Paragraf, og den nye Lovs Forhold til den ældre Lovgivning. Jeg har naturligvis kunnet komme ud deraf, men uagtet jeg har en ret god Gutmæls- kan jeg forsikre, at jeg en Time efter havde glemt det Hele igjen. Saaledes er § 20, og hvorledes kan man da komme med den Indsigelse imod Endringsforslaget under Nr. 20, at det ikke er aldeles klart? Jeg gjentager altsaa, jeg anser det for usseligt, at man vedtager Endringsforslaget under Nr. 20. — Om Endringsforslaget under Nr. 22, som gaar ud paa at udstrække Præscriptionen ikke blot til Paatale til Strafs, Eidselse, men til Paatale i det Hele taget, vil der vel ikke kunne være nogen Tvivl. — Vi komme da til Endringsforslaget under Nr. 23, hvortil der er foreslaet, at § 34 i Forordningen af 20de Mai 1840, hvorefter en Sagtbetjent eller den Sagtberettigede kan anholde den, som gjør sig skyldig i ulovlig Sagt, skal udgaa. Her kan jeg ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand, til hvem jeg ellers ved denne Sags Behandling i saa mange Punkter kan slutte mig, nemlig Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), naar han mente, at denne Bestemmelse maatte anses for urigtig, ialfald med Hensyn til de Tilfælde, hvortil der var privat Forsøgning, men det er dog muligt, at jeg paa dette Punkt misforstod ham, og at Bemærkningen mere gjaldt § 35. Med Hensyn til den Ret, der her er tillagt Sagtbetjenten eller den Sagtberettigede, maa jeg imod Rigsdagsmanden, for Spendborg Amts 6te Valgkreds (Sager) gjøre opmærksom paa, at den Anholdelse, hvorom her er Tale, og som be- væger ham til at ville have § 34 udstrøget,